

Ungdómurinn í Norðanlondum

**I. SUMMAR VAR EITT NORÐURLANDSKT UNGDÓMSLEIÐ-
ARASKEIÐ Á KEYPMANNAHAVNAR RÁÐHÚSI. TAÐ VAR
KEYPMANNAHAVNAR KOMMUNA, SUM HEVÐI FINGIÐ
HESA STEVNU Í LAG, Í SAMBAND VIÐ AT Í ÁR ERU LIÐIN
800 ÁR SIÐAN »ABSALON BYGGED BORG VED HAVN«.
ÖR FÖROYUM LUTTOKU JOHANNES ALVHEYGG OG JAKUP
LINDENSKOV**

Tað var í fagraða summar-
veðri vit komu til Keypmanna-
havnar leygardagin 6. maí. Vit
fóru úr Vágum við Faroe
Airways flugfarinum fyrrapart-
in, öfýsi var og nógvur vindur.
Vit skuldu umboða Tórshavn
á Ungdómsleiðaraskeiðnum, ið
Keypmannahavnar býur skip-
aði fyrri, sum ein liður í at bý-
urin hevur 800 ár á baki.

Vit komu fram í øllum góð-
um, funnu fram til gistingarhús
okkara — tað var ikki eins lett
og at siga tað, tí vit skuldu
bugva á »St. Lawrence«, onku-
staðni við Kalvebod Brygge.

Vit komu leiðina fram, og
tað skal sigast, at vit vóru held-
ur enn ikki undrunarsamir.
»Gistingarhús« okkara var ein
stórirur gamal flóðdampari úr
Ameriku, sum norðmenn høv-
du keypt at brúka sum hotel-
skip. Keypmannahavnar kom-
muna hevði so leigað skipið í
summar, tí ferðafólk ið kom
sjálvandi at vera ovurhonds
nøgv í ár.

Vit komu skjótt til settis.
fingu okkara kamar ávíst, tað
var hugnaligt umboð. Skipið
var, sum vit kunnu hugsa okk-
um tað var umboð í einum
amerikanskum flóðdampara um
aldarmót ið.

Tá vit komu í matarhøllina
umboð, varð sagt okkum, at
fólk vildu hitta okkum. Tað
víst seg, at tveir umboðsmenn
fyri kommununa høvdu verið á
flogvøllinum at taka imóti okk-
um, teir høvdu fingið boð um
at flogfarið skuldi koma klokka-
an 20.30, men vit lendu ein
tíma fyrr.

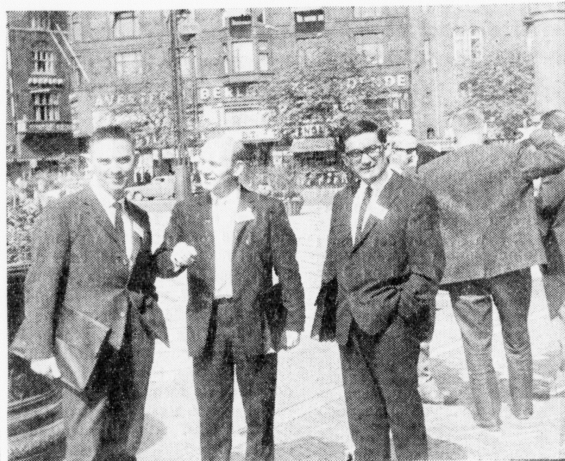
150 LUTTAKANDI

Sjálvst skeldið byrjaði týsdag-
in 9. maí. Vit samlaðust á ráð-
húsinum, hvor luttakari fekk
eina mappu við nógvum pappir-
um, har vóru reklamir av yms-
um slag, kort sum gav ókeypis
koyring við sporvogni, meðan
stevnan stóð við, navnapjaldur
sum hvor luttakari skuldi hava
uppi á ser, og gav tað sam-
stundis ókeypis atgongd í Tivo-
li. Haraftrat leiðbeiningar um
tað, sum vera skuldi o.s.fr.

Vit fregnaðust sjálvandi eftir
hvorluttakaranir vóru, 150 í
tali. Har vóru umboð úr øllum
norðurlondum. Vit vóru tveir
úr Tórshavn, 2 úr Godthåb, 3
úr Reykjavík, og síðani stórri
tal úr ymsum stórrum býum úr
hinum Norðanlondum. Har
vóru umboð frá ymskum felags-
skapum, politiskum, KFUM og
K. Frelsunarherinum og øðrum
krístilgnum ungmannafelags-
skapum, IOGT, skótarørslum,
Reyða Krossi o.s.fr. Har var
meira enn so onkur, sum ein
bar kenslu á, t.d. var ein um-
boðsmaður úr Oslo, frelsunar-
heroffiserin Karsten Aker,
ungdómskrivari, sum í síni tíð
var stasjoneraður í Vági.

I. BESKRIVELSE AF STOR- BYUNGDOM

Det generelle problem: Hvad
er ungdom? er spørgsmålet om
grænserne barndom — uddan-
nelse — voksen. Den nedre
grænse kan passende sættes ved
10—12 årsalderen, nemlig det
tidspunkt, hvor man erfarings-
mæssigt begynder at tale vok-
sent til børnene. Aldersafgræn-
ningen i den anden ende er na-
turligvis mere fyldende, idet
problemerne for de 15-18 årige

Luttakarar á ráðhúsplássinum í miðjuni Johs. Álvheygg,
KFUM skrivari í Havn, vinsturmeigin Peter Petersen úr Godthåb
og ein norskur luttakari.

ein prýðilig holl, sum m.a. var
skrydd við øllum býarváp-
num í danska ríkinum.

Evníð, sum hetta ungdoms-
leiðaraskeiðið skuldi halda seg
til, hevði til felagsheiti »den
nordiske ungdomslederkonfe-
rence om storbyproblemer«.

Her vóru jú samankomin
fólk frá nógvum og ymskum
ungdómsfelagsskapum og skeið-
ið var tí lagt soleiðis til rættis,
at evnini, ið viðgerast skuldu,
vóru slík, sum høvdu felags
áhuga hjá øllum.

Og tað skal sigast, at hetta
eydnaðist framúr væl. Har var
væl fyriskipað, og tað var einki
sum klinkti.

Hvor dagur byrjaði við fyri-
lestri, síðan var tjak og uppáft-
ur var hovi at seta fyrilestrar-
haldaranum spurningar, so,
sum mannagöngin vanligar er,
á líkum skeiðum. Hvønn sein-
raport vóru vit ymsastaðir og
sáu eitt og annað: sosialar
stovnar, barnaheim, fritíðar-
heim, ungdomsherbergir, sjón-
leikarhús, ungdomsklubbar, vit
fingu at siggja Carlsberg
bryggjarið, fingi at vita hvussu
nøgv ol teir bryggjaðu, hvor
teir exporteraðu kring allan
jardarknottin, hvussu nógv teir
lata til list, vísundarlígar kann-
nigar o.s.fr. Öll velsignislini,
sum ólið kastar av sær!!!

Tann fyrsti fyrilesturin »Ung-
dommens livsmønstre« sum so-
ciologurin Fr. Hoeg helt var
óivað tann mest áhugaverdi.

HOVDSEYRILESTURIN

Haldi tí, at tað fari at prenta
fyrilesturin su tað eydnaðist
at fáa fatur á, tað hevði heitið
»Ungdommens livsmønstre«

ale indretninger, som nu engang
er eller som skal bruges.

Med hensyn til uddannelses-
sektoren, er der jo sket en fan-
tastisk forandring fra tidligere.
Her gælder, at netop de unge
langt mere end nogen anden
gruppe har opfattet uddannel-
sens muligheder — og benytter
sig af dem.

ØKONOMI

Med hensyn til den økonomi-
ske side af sagen, er der jo sket
det glædelige, at den unge langt
tidligere har mulighed for at op-
nå den voksnes løn, hvilket
blandt andet har været medvir-
kende til at mindske pubertets-
alderen. Som følge af den korte
periode den unge i dag har til
sin pubertet, vil man få et falsk
indtryk af stigende kriminalitet
og flere vægteskabelige børn
end tidligere.

Et ofte overset træk er, at når
de unges kår er forbedret, så-
ledes som de er, må man nød-
vendigvis også forbedre for-
ældrenes kår. Forholdet mellem
forældre og børn bliver præget
af kedsomhed netop fordi de
ældre ikke har fysik og psyke
til at tage disse veluddannede
og energifyldte unge.

Ser man på forholdene om-
kring familien, er der tre ting,
der går igen, når man under-
søger unge og gamle; det ene
er at lave en romantisk, stabil,
vidunderlig familie. Det andet
er forestillingen om de unges
promiskuitet, hvilket dog er en
fatal fejltagelse og en af de
største misforståelser, man kan
gøre sig skyldig i, at det tredie
er den faldende vielsesalder.
Man må acceptere, at familie-
vejledning må sætte ind langt
tidligere. Man må dog ikke for-
ledes til at tro at seksuelle for-
bindelser startes i en tidligere
alder end forhen — tværtimod
viser både danske og svenske
undersøgelser, at tidspunktet
for første coitus sandsynligvis
bliver forskudt længere og læn-
gere hen i puberteten. Dette for-
hold er dog ikke spor mærke-
ligt: for uddannelse og økono-
miske forhold har bevirket, at
den unge har andre muligheder
for følelsesmæssig kontakt med
andre.

Hvis man skal give en sam-
mentrækning af ovennævnte
profil af metropolitangdom-
men, så er det det, at ungdom-
men formodentlig er en puri-
tansk, moderat, dygtig og stil-

færdig gruppe — efter en per-
sonlig vurdering måske lidt ke-
delig.

II. AKTIVISERING

Det vil være ønskværdigt at
få en aktiv ungdom, jo færre
sociale afvigelser vil man få. Jo
mere vil de nærme sig den mål-
sætning, man vil kunne ønske
sig for morgendagens samfund.

For at forstå, hvilke veje
man må gå i sine aktiviserings-
bestrebelse, er det helt funda-
mentale, at vi har at gøre med
en sund romantisk ungdom, der
virkelig føler det kolde sam-
fund, vi lever i, og de må re-
agere, når de har fysikken og
psyken i orden på måder, som
vi ikke kan lide. Det er helt
klart, at det er bedre at fortol-
ke disse symptomer som symp-
tomer på, at de har overskuds-
energi, men man har ikke fun-
det noget at kanalisere dem
med.

III. FREMTIDEN

For at bedømme udviklingen
fremover vil det være hensigts-
mæssigt først at gå 100 år til-
bage. Her stod man i hvert fald
for Københavns vedkommende
med en af de elendigste sam-
fundstyper, man kan tænke sig.
Det var det industrikapitalis-
tiske samfund, høj dødelighed,
arbejdsløshed, et samfund præ-
get af manglende målsætning.
På denne baggrund må ses fag-
bevægelsens arbejde for at or-
ganisere disse målsætningsløse
mennesker. Det blev muligt at
organisere organisationer, hvor
alle fik konsensuelle mål til op-
gave at løse. Det første mål
man her interesserede sig for
var den økonomiske målsætning
dette at have penge og brød på
bordet. Vi er nu allerede inde
i den anden fase, hvor det at
have fuld beskæftigelse — pen-
ge og brød på bordet — er en
selvfølge. Og derfor står vi nu
over for det næste behovsystem
på planlægningsstadiet, det er
uddannelse, familietræksel og
stor boligudvikling. Og så er vi
endda på vej ind i den tredje
fase, hvor vi bliver fri for det
fysiske arbejde; her er målsæt-
ningen, det skabende menneske
i hvilket lys man skal se »pro-
voerne«, dem der vil reagere
imod det ejendommelige, gam-
meldags, stive samfund, vi le-
ver i. Dette at man vil gøre sig
til en skabende individualist.
(Framhald á 8. síðu)

Myndin sýnir veitsluhøllina á Ráðhúsinum